

sen) skal jeg sige, — det glemte jeg før — at han var saa varm for disse Barberere, fordi de have gjort saa store Tjenester, men det maa dog hævdes, at det kun er en eneste Barber, der har gjort den store Tjeneste, og skulde der gøres noget ekstraordinært, kunde man jo tænke sig, at denne ene Barber med de store Fortjenester fik Dispensation fra denne Lov, vi her vedtage; for alle andre tror jeg, vi kunne gaa ind paa at indskrænke Arbejdstiden til Kl. 10; de skulle nok klare sig alligevel.

Nielsen-Grøn: Naar jeg har begæret Ordet, er det foranlediget af de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem for Aalborg (N. Christensen), idet han sagde, at det, han stiledede imod, var at faa en ugentlig Fridag. Naar jeg er Medforslagsstiller og ogsaa har været med til at arbejde for Loven af 1891, er det ikke om jeg saa maa sige, af religiøse Grunde. Jeg mener, det er en ganske almenmenneskelig Foranstaltning, at vi ville have en ugentlig Fridag, saa at enhver kan faa Lov at benytte Søndagen, som han vil, og det er slet og ret af den Grund, at handlende baade i 1891 og nu have opfordret mig til at gaa med; det var især Handelskommissær, der opfordrede mig, men for øvrigt ikke alene dem, men ogsaa Købmænd i Provinserne. De sluttede sig varmt til Ønsket om, at de virkelig kunde faa en Fridag, og at denne Fridag falder sammen med en Helligdag, en Søndag, skulde man ikke tro, at det ærede Medlem for Aalborg og andre skulde have noget imod. For Resten maa jeg slutte mig til det ærede Medlem for Ribe (Busk). Jeg tror ogsaa, at det, der er i Vejen med Socialdemokraterne i dette Øjeblik, er, at de ikke selv ere komne med Forslaget, men at det er Venstremænd, der ere komne dermed. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg er glad for, at Forslaget er kommet frem. Vi faa det nok forandret i Udvalget, men forhaabentlig til det bedre. Maaske de Mennesker, som ville „skræbes“, faa Lov til at blive det til Kl. 12, men ellers tror jeg nok, at Forslaget vil blive ophøjet til Lov, som det foreligger i Øjeblikket.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Knop: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

M. Madsen: Jeg foreslaar, at Udvalget kommer til at bestaa af 15 Medlemmer.

Ved Afstemning blev det af *Knop* stillede Forslag om Nedsættelse af et Udvalg paa 11 Medlemmer

vedtaget med 41 Stemmer mod 20.

Hermed bortfaldt det af *M. Madsen* stillede Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bidrag af Statskassen til Understøttelseskasser for arbejdsløse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3711—12).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Formanden: Jeg skal ikke gøre nogen Indvending imod, at ogsaa det paafølgende Lovforslag omtales under denne Sag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*J. Jensen*, Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Jeg er den højtærede Formand meget taknemmelig for, at han har tilladt, at de to næste paa Dagsordenen staaende Lovforslag omtales under et, idet Begrundelsen af dem, den egentlige Underbygning, selve Arbejdsløsheden, jo er den fælles Aarsag til begge Forslag.

Det første Forslag, Forslag til Lov om Bidrag af Statskassen til Understøttelseskasser for arbejdsløse, tager Sigte paa at tilvejebringe et Organ, hvorigennem man kan være i Stand til at møde Arbejdsløsheden, ikke alene naar den kommer stærkt og pludseligt over Befolkningen, men et Organ, der overhovedet kan blive et stadigt og blivende Led i Midlerne til at mildne den Nød, Arbejdsløsheden fremkalder, medens det andet Forslag tager Sigte paa den øjeblikkelige Situation og paa at skaffe Midler til at afhjælpe noget af den Nød, der er og desværre sikkert i ret høj Grad i den kommende Vinter vil komme til Stede trindt omkring i Landet.

Arbejdsløsheden er jo et moderne Fænomen. Arbejdsløsheden i den Forstand,